

КУЛТУРНИ ЖИВОТ

МУЗИЧКА ХРОНИКА

Пијанисти и диригенти

Концерт Београдске филхармоније, солисти: Душан Трбојевић, Нада Колунџија и Милош Петровић; диригент: Ангел Шурев

Тежња ка оживљавању репертоарског концепта рада Београдске филхармоније резултирала је на последњем, добро посећеном концерту ансамбла, занимљивим и атрактивним програмом који је, обухватајући два клавирска концерта и композицију „Медитације“ Петра Озгијана, отворио прилику за наступање чак троје пијаниста и двојице диригента. Уз Ангела Шурева, у диригентској улози је, свирајући истовремено и клавирску деоницу Моцартовог Концерта (КВ 414), наступио и Душан Трбојевић, водећи гудачки део оркестра са лежерношћу и спонтаношћу, који су проистекли из ритмичке стабилности и изражајне сугестивности самог пијанистичког проседеа.

Непретенциозан и деликатан однос према музичком садржају подарио је Трбојевићевом наступању дах једноставности и стилске чистоте. Лириком натопљена музичка експресија израстала је на прецизности артикулације и фином дозирању снаге тешца, а топлину и ведрину исказа обезбедили су засвођеност мелодијских линија и децентна разиграност брзих пасажа.

Упркос испољеној енергичности и тенденцији да експресивну убедљивост свог музицирања оствари путем грађења контраста између сензуалношћу прожетих кантабил-

них одсека и оних које карактеришу виртуозност и унутрашња драмска пулсација, Душан Трбојевић је, свирајући солистичку деоницу Хачатурјановог Концерта, морао, на жалост, да део своје укупне пажње усмери и на метро-ритмичко усклађивање са музицирањем самог оркестра. Повремена лабилност ритмичког темеља извођења била је само делимично компензована бујношћу оствареног оркестарског колорита.

На диктат чврстог ритма и прецизних акцената, на коме почива психолошки и енергетски потенцијал Озгијанових „Медитација“, била је концентрисана како пажња диригента и оркестарских музичара, тако и Наде Колунџије и Милоша Петровића, који су – потврдивши свој афинитет за надахнута колористичка сенчења – знатно допринели ефектности тумачења. Експонирани музичари из групе ударалки су – захваљујући озбиљности ангажмана са којом су реализовали своје деонице – битно утицали на успостављање формалне кохерентности интерпретације, остварене у градацији динамичких таласа – од претеће вибрирајуће звучности до експлицитно назначене дијаболичке захукталости музицирања.

Катарина Томашевић